

45de Møde.

Torsdag den 12te December, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (J. Jensen) er modtaget et Andragende fra Kredsformændene for Møens Arbejderforenings Syge- og Begravelseskasse om et Tilskud af Statskassen.

Ved Folketingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen) er modtaget et Andragende fra forhenværende menig, Handelsbetjent C. Bruunsgaard af Aalborg om forhøjet Invalideunderstøttelse.

Ved Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds (Anders Jensen) er modtaget et Andragende fra Kellerup Haandværker- og Borgerforening om Tilskud af Statskassen til Opførelse af en Tilbygning til den tekniske Skole i Kellerup.

Disse Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

Forhandlingen genoptoges.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Under de foregaaende Dages Forhandlinger er der enkeltvis blevet gjort opmærksom paa, at denne Ejendomsskyld, som er foreslaaet til Staten, er en meget lav Ejendomsskyld, ikke alene lav i Forhold til den Ejendomsskyld, som var foreslaaet i Fjor, men i al sin Almindelighed en lav Ejendomsskyld, altsaa en lav Skat til Staten. Der er gjort opmærksom paa det i Sammenhæng med eller under Henvi- sning til den Indtægtsnedgang for Statskassen, som vil være en Følge af de sam-

lede Lovforslag; og den ærede Finansminister har paa de Udtalelser svaret med Ordet: Eventuel Stigning af Ejendomsskylden. Jeg siger, at Ejendomsskylden kan i sig selv være en meget fortræffelig, meget udmærket og meget retfærdig Skat; det er den egentlig, men naar der er Tale om at benytte den som Grundlag for en yderligere Paaligning af Statens eller — det er i denne Forbindelse det, som særlig interesserer mig — Kommunernes yderligere Behov, saa er det en meget slet Beskatningsmaade, saa er Ejendomsskylden et meget daarligt Grundlag. Den kan i sig selv være meget retfærdig, men lige saa snart det Ord Stigning hæftes derpaa, begynder den at blive uretfærdig; for, som jeg sagde i Gaar, Ejendomsskylden har akkurat den samme Skavank som Hartkornsskatterne, at saa snart der er Tale om Stigning, foregaar Paalæget, Stigningen efter den Regel, at jo mindre en Mand ejer af den faste Ejendom, des mere skal han svare i Skat af sin Formue. Jeg er klar over, at vi ikke komme væk fra Ejendomsskylden, jeg er klar over, at vi i det hele taget ikke nogen Sinde ville kunne tænke os at komme væk fra at have faste Skatter, Grundskatter, og navnlig ikke kunne komme væk fra at have saadanne faste Skatter til Kommunerne. Jeg kunde langt bedre tænke mig, at man kunde komme væk fra at have dem til Staten, men heller ikke det synes der at være Tale om, og jeg tør heller ikke insistere paa, at man skulde forsøge derpaa, det er saa langt fra! Men naar man nu ikke kan det, men paa den anden Side indrømmer, at Ejendomsskylden, de faste Grundskatter, hvad Navn vi nu ville give dem, ere, selv om de i og for sig ere retfærdige, et daarligt Skattegrundlag, saa snart der er Tale om Stigning, saa ere de i Virkeligheden uretfærdige, for saa kommer Stigningen altid til at hvile, for at bruge et meget kendt Udtryk, med den tunge Ende nedad. Ere vi klare over det, siger jeg, saa synes jeg, at vore Bestræbelser under Behandlingen af Lovforslaget om Ejendomsskyld, og navnlig, naar der er Tale om Ejendomsskylden som Grundlag for Skatter til Kommunen, hvad der jo er langt det meste og langt det største, navnlig bør gaa ud paa saa meget som mulig at undgaa, at dette Grundlag skal benyttes til Paaligning til Udligning af det stigende Behov. Med andre Ord, jo mere stabil Ejendomsskylden, de faste Grundskatter, er, des mindre føles Uretfærdigheden, jo mere fast eller fikseret